Καστελλιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ◆ ΑΡ. ΦΥΛ. 57 – ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1970 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' Τιμὴ φύλ. Δρχ. 1.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 26 ◆ ΤΗΛ. 628.529, ΑΘΗΝΑΙ ◆ ΤΑΧ. ΤΟΜΕΥΣ 143 ΕΤΟΣ 7ον

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ κ. ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΕΝΕΚΑΙΝΙΑΣΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΝΗΠΙΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ὁ Ὑφυπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Δ. Δημητρᾶς ἐνεκαινίασε τὸ ἱδρυθὲν εἰς Καστέλλια Ἐθνικὸν Ἀγροτικὸν Νηπιοτροφεῖον.

Ἡ ὑποδοχὴ καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν κατοίκων Καστελλίων καὶ τῶν πέριξ χωριῶν ὑπῆρξε ἄνευ προηγουμένου παλλαϊκή.

Ἐν ἀρχῇ ἐγένετο προσφώνησις ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ἠλία Σταθοπούλου πρὸς τὸν κ. Ὑφυπουργὸν καὶ κατόπιν ὡμίλησεν ὁ ἀγροτικὸς ἰατρὸς Καστελλίων κ. Θεόδ. Σεϊμένης.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Ὑφυπουργός, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὸ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐπιτελούμενον ἔργον, καὶ τὸ τοιοῦτον τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Κατόπιν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ὑπὸ τῆς Κοινότητος Καστελλίων εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν πλὴν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος, ὁ Νομάρχης Φωκίδος κ. Καστρήσιος, ὁ Διευθυντὴς Νομαρχίας κ. Παύλου, ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς κ. Παπαστπύρου, ὁ Ὑποδιοικητὴς Χωροφυλακῆς Ἀμφίσσης, ὁ Ὑποδιοικητὴς ΤΕΑ, ὁ Διοικητὴς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς κ. Μακράκης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς Νομοῦ Φωκίδος κ. Ἠλίας Τζαμτζῆς, ὁ Διευθυντὴς Ταχυδρομείων Ν. Φωκίδος κ. Γκαρίκος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀμφίσσης κ. Χρυσικόπουλος, ὁ Ἐπόπτης Ὑγειονομικοῦ κ. Παστᾶς, οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου Γραβιᾶς, ἅπαντες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι Γραβιᾶς, οἱ Πρόεδροι τῶν πέριξ Κοινοτήτων, οἱ διδάσκαλοι καὶ ἱερεῖς Καστελλίων — Ἀποστολιᾶ, ὁ ἀγροτικὸς ἰατρὸς κ. Θεόδ. Σεϊμένης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

ΟΜΙΛΙΑ κ. ΗΛ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Φωκίδος, κ. Χρυσοστόμου τελετουργίαν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ παλαίμαχος Διδάσκαλος κ. Ἠλίας Εὐθ. Σταθόπουλος, εἰς λίαν ἐμπνευσμένην ὁμιλίαν του ἐξῆρε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν τῆς Παιδείας, ὡς ἀκολούθως:

Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ,
Σεβασμιώτατε,
Κύριε Νομάρχα,
Κυρίες καὶ Κύριοι.

Ἐξαιρετικὰ συγκεκινημένος, διότι ἔλαχεν εἰς ἐμὲ νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τῶν συγχωριανῶν μου καὶ τὸ Καλῶς ὡρίσατε εἰς τὸ χωριό μας, εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τῆς κοιτίδος τῶν Ἑλλήνων, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξεπήγασεν ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμός.

Μὲ τὸ πενιχρόν μου λεξιλόγιον, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀναφερθῶ εἰς τὸ ἐνθουσιαστήριον ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ὡς ἄλλος ΑΤΛΑΣ, βαστάζων εἰς τοὺς κυρτούς του ὤμους τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν, ἐπωμίσθη τὸ πολυσχιδές, πολύμοχθον καὶ τιτάνειον τοῦτο ἔργον.

Ὅταν ἡ Πατρίδα μας, — καράβι κλυδωνιζόμενον εἰς τὸ μέσον τοῦ ὠκεανοῦ, ἐκινδύνευε νὰ καταποντισθῇ αὔτανδρον, — παρουσιάσθη ὁ ἀπὸ μηχανῆς Θεός, ὁ ὁποῖος τὸ ὡδήγησε σὲ ἀσφαλῆ λιμένα. Καὶ ὅπως ἐπὶ τῆς τέφρας ἀνεφύη ὁ φοίνιξ, οὕτω ἀφυπνίσθη καὶ ἡ Ἐθνικὴ συνείδησις καὶ ἠγέρθη πελώριος κυματοθραύστης, καὶ τώρα τὰ παφλάζοντα μανιασμένα κύματα θριαμβατίζονται ἐπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ὅμως, ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, εἰς τὴν προσπάθειάν της, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς συμπαραστάσεως ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἡμεῖς διαδηλοῖμεν, δι' Ὑμῶν, κ. Ὑπουργέ, τὴν ἀμέριστον συμπαράστασίν μας καὶ δὲν παραλείπομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μας καὶ τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς Ὑμᾶς ἰδιαιτέρως, διότι τῇ εὐγενῇ φρονίδι Ὑμῶν, ἔλαβε χώραν ἡ ἵδρυσις τοῦ ἐγκαινιαζομένου τούτου Ἱδρύματος.

Σήμερον, τελοῦμεν μεγάλην ἑορτὴν καὶ σπουδαίαν πανήγυριν, ἐγκαινιάζοντες τὸ ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΝΗΠΙΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέψατε νὰ τὸ χαρακτηρίσω ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα παραγωγικὰ ἐργοστάσια τῆς Πατρίδος μας. Βεβαίως, δὲν θὰ μᾶς παράγῃ τρακτέρ, οὔτε πυραύλους, ἀντιπυραύλου καὶ ραντάρ. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν διάπλασιν τῶν ἁπαλῶν ψυχῶν τῶν μελλουσῶν γενεῶν. Θὰ παραλάβῃ τὴν εὔπλοστον τούτην μάζαν τῶν τέκνων μας ἐκ τοῦ βρεφικοῦ λίκνου καὶ τῆς ἀγκάλης τῆς μητρός, θὰ τὴν χαλκουργήσῃ, θὰ τὴν σφυρηλατήσῃ, θὰ τὴν διαπαιδαγωγήσῃ καὶ θὰ τὴν βαπτίσῃ εἰς τὰ νάματα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ μοναδικοῦ τηλουγοῦς φάρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἂς εὐχηθῶμεν ὅλοι μαζί, ὅπως ὁ καινούργιος οὗτος θεσμός, ἀποδώσῃ τοὺς ἀγλαοὺς του καρπούς, τόσον εἰς τὴν χώραν μας, ὅσον καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν λήθη τοῦ βροχνᾶ τοῦ ἀλληλοφαγώματος, τοῦ πολέμου.

Δὲν πρέπει, κύριοι, νὰ διαφύγῃ ἀπαρατήρητον τὸ μέγα ἐπίτευγμα τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν τομέα τῆς Παιδείας. Ἡ Παιδεία, ὡς γνωστόν, ἀποτελεῖ τὸ βάθρον, πάσης καλῶς ἐνοριμμένης πολιτείας. Ὁ εἰς τὸ ἔπακρον διορατικὸς κ. Πρωθυπουργός, διεῖδε τοῦτο καὶ διὰ τῆς ἀνολήψεως τοῦ ἐν λόγῳ Ὑπουργείου, ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς, ἀπέβαλε πᾶν τὸ σεσηπὸς καὶ ἐλειτούργησε τὸ σύγχρονον πνεῦμα διὰ τῆς ρυθμίσεως ὅλων τῶν χρονίως ἐκκρεμούντων προβλημάτων τῆς Παιδείας, εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας αὐτῆς.

Τοῦτο, ἠσπάσθη σύσσωμος ἡ νεολαία μας, ὥστε οὐ μόνον νὰ δώσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ τηρήσῃ τὸν ὅρκον. Τὸν μέγαν ὅρκον τῶν προγόνων μας: «Ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶν κάρρονες ὑμῶν», ὥστε ἐν τῇ ἀναδικῇ της πορείᾳ νὰ ἐνστερνισθῇ τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς πλήρως.

Εἰς τοὺς συμπαραστάτας τῆς ὅλης προσπαθείας διὰ ταῦτα, ἐπετεύχθη ν' ἀποκτήσουν ἅπαντες τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφωνήσῃ ἕκαστος: «Νῦν, ἀπολύεις τὸν δοῦλον του Δέσποτα, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν Σου».

Μὲ γενικὸν λοιπὸν σύνθημα «Τόπος στὰ νειάτα» παραδίδομεν τὴν σκυτάλην.

ΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ" ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ

ΟΙ ΣΤΟΦΟΡΑΙΟΙ

Γενάρχης τῶν Στοφοραίων, ὑπῆρξεν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ. Ἐγεννήθη εἰς τὰ κρυσφύγετα τῶν ἁρματωλῶν καὶ κλεφτῶν ἐπὶ τῆς Γκιώνας, στὸ Παλιοκαστέλλι, τὸ 1808. Εἰς μικρὰν ἡλικίαν ἔχασε τὸν πατέρα του, ἀγωνιζόμενον εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος Ἱερὸν Ἀγῶνα, τὸ 1821.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, μαζὶ μὲ τοὺς χωριανούς του κατέβηκε στὸν κάμπο κι' ἔχτισε τὸ σπίτι του, τὸ ὁποῖον διατηρεῖται ἀκόμη εἰς καλὴν κατάστασιν. Τὴν νεωτέραν ἀδελφήν του Παρασκευὴν ὑπάνδρευσε μετὰ τοῦ Ἀνδρέα Ἀποστόλη.

Μετὰ τῆς συζύγου του Αἰκατερίνης ἀπέκτησαν τὸν Γεώργιον, τὴν Μαρίαν, ἥτις ἐνυμφεύθη τὸν Νικόλαον Ἠλ. Τσακρῆν καὶ ἐπέκτησαν τὴν Ζαφείραν (Κυριακογιάννεναν) καὶ τὴν Πενταγιοῦν (Γιαννίναν Παπανικολάου μητέραν τοῦ Παπαπαναγιώτη, κλπ.) καὶ τὸν Δήμον, ὅστις ἀπέθανεν εἰς μικρὰν ἡλικίαν.

Ἄνδρας ἐξαιρετικῆς σωματικῆς διαπλάσεως, ὁ Κώστας Πετρόπουλος, ἀλλὰ καὶ πνευματικὴ ἰδιοφυΐα, διαπνεόμενος ἀπὸ αἰσθήματα εὐθυκρισίας καὶ τιμιότητος, προεκάλεσε τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν χωριανῶν του, καὶ γενικῶς τῶν Δημοτῶν Δωριέων.

Ὅταν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1840 Β. Δ., ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 22)1840 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ Καστέλλια ὡρίσθησαν ἕδρα τοῦ Δήμου Δωριέων, εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Πετρόπουλον ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ Δημάρχου. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ δημοσίου βίου του, ἐπέδειξεν ἔντονον δραστηριότητα, ἐπιβλητικότητα, ἑτοιμότητα καὶ τιμιότητα. Κοινὸν εἰς τοὺς δημότας του εἶχε γίνει τὸ ἀξίωμά του «Ὅλα στὸ φόρο».

Ὅταν, ὁ ἀποσπασματάρχης τῆς περιφερείας διῆλθεν ἐκ Καστελλίων καὶ ἔπιε τὸ πότζι του, στὸ μπακάλικο-τσιπουροπωλεῖον τῆς ἐποχῆς, εἰδοποίησε τὸν Δήμαρχον νὰ τὸν πισκεφθῇ ἐκεῖ καὶ προσδιορίσῃ καταλύματα διανυκτερεύσεως. Ὁ

ΝΙΚ. Γ. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

Δήμαρχος ἀπήντησε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ οὗτος εἰς τὸ Γραφεῖον του. Τοῦτο, ὁ Καπετάνιος, τὸ ἐθεώρησε βαρεῖαν ἀπείθειαν καὶ διέταξε δύο τῶν ἀνδρῶν νὰ τὸν ὁδηγήσουν διὰ τῆς βίας. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο παρενέβη ὁ μπακάλης καὶ συνέστησε: «Πρὸς Θεοῦ, μὴ τὰ βάζῃς μὲ τὸ Στοφόρο, Καπετάνιε μου». «Μὰ δὲν εἶναι ὁ Πετρόπουλος;» ἠρώτησεν ὁ ἀποσπασματάρχης. Καὶ ὁ μπακάλης ἐξηγήθηκε: «Ναί, — εἶπε, — αὐτὸς εἶναι, ἀλλὰ τὸν λέμε οὔλοι Στοφόρο, γιατὶ εἶναι τίμιος καὶ μᾶς λέγει ὅτι οὔλα πρέπει νὰ βγαίνουν στὸ φόρο, τίποτα νὰ μὴ κρύβουμε, γι' αὐτὸ εἶναι καὶ ποιλὺ ζουρμπαλής. Στὸ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΛΑΝΤΟΠΟΙΟΪΑΣ ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Οἱ ἀδελφοὶ Μελισσάρη ἐκ Γραβιᾶς προέβησαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκτάσεως 100 στρεμμάτων περίπου εἰς τὴν περιφέρειαν Καστελλίων καὶ εἰς θέσιν «Τρύπιο Λιθάρι — Μαυρίκια» κάτωθεν τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Λαμίας — Ἀμφίσσης προκειμένου νὰ ἀνεγείρουν μεγάλην μονάδα Χοιροστασίου-Βουστασίου καὶ Ἐργοστασίου Ἀλλαντοποιΐας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σημειοῦμεν ὅτι τὸ ἀνεκαταπέδιον οὗτο προσφέρεται καὶ διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ ἄλλων μεγάλων Ἐργοστασίων λόγῳ τῆς κατασκευῆς τῆς Νέας Διεθνοῦς Ὁδοῦ, τῆς κατασκευῆς τοῦ Φράγματος, τῶν ἀστειρεύτων μεπολλειμάτων βωξίτου καὶ τὴν ἀφθονίαν ἐργατικῶν χειρῶν.

Ἤρχισε ἡ λειτουργία τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Νηπιοτροφείου Καστελλίων

Τὴν 1.11.1969 ἐτοποθετήθησαν καὶ ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀγροτικὸν Νηπιοτροφεῖον Καστελλίων ἡ δὶς Φωτεινὴ Παπανικολάου ὡς διευθύντρια τοῦ Νηπιοτροφείου καὶ ἡ δὶς Χριστίνα Σκελλαροπούλου ὡς παιδαγωγός.

Ἡ λειτουργία τοῦ Νηπιοτροφείου ἤρχισε κανονικῶς μὲ πήπια τῶν Κοινοτήτων Καστελλίων — Γραβιᾶς — Ἀποστολιᾶ.

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

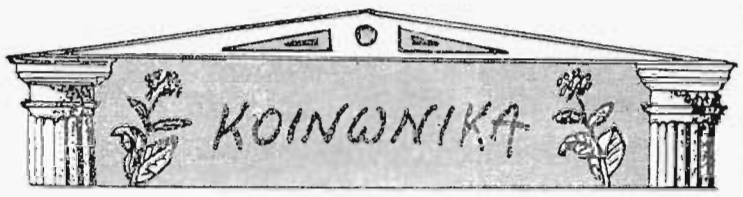

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Τὴν 29ην Νοεμβρίου 1969, ὁ κ. Εὐάγγελος Πιθ. Κωτσίκης ἠρραβωνίσθη, εἰς Ἀθήνας, μετὰ τῆς δίδος Καίτης Α. Σεργεντάνη.

Τὰ «Καστελλιώτικα Νέα» τοὺς εὔχονται πᾶσαν εὐτυχίαν.

Ὁ κ. Νικόλαος Δημ. Τσακνιᾶς τὴν 10.1.70 ἀντήλλαξε δακτύλιον ἀρραβῶνα μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Παναγῆ ἐξ Οἴτης.

ΓΑΜΟΙ

— Τὴν 9.10.69 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Ἀθανασίου Γ. Κουτσοβέλη μετὰ τῆς δίδος Ἀθανασίας Παν. Παπανικολάου.

— Τὴν 26.10.69 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Δημ. Παν. Φούρλια ἐκ Μαργιολάτας μετὰ τῆς δίδος Γιούλας Δήμου Πολυχρόνου.

— Τὴν 23.11.69 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Παναγ. Νικ. Γεωργίου ἐκ Λοιμίας μετὰ τῆς δίδος Αἰκατερίνης Φωτίου Προβιᾶ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν 24ην Δεκεμβρίου 1969 ἀπεβίωσεν εἰς βαθύτατον γῆρας καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις, ὁ Παντελῆς Νικολακόπουλος, πατὴρ τοῦ φίλου καὶ ἐπιτίμου δημότου τοῦ χωριοῦ μας, Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ΟΤΕ κ. Δημητρίου Νικολακοπούλου.

— Τὴν 1.1.70 ἀπεβίωσεν εἰς Λαμίαν ὁ Ἀθανάσιος Νικ. Πιπέλιος. Τὰ «Κ.Ν.» συλλυποῦνται τοὺς ἀδελφούς του Παπαμητσιον Γεώργιον καὶ Παναγιώτην, τὴν σύζυγόν του καὶ τὰ τέκνα του.

— Τὴν 17.10.69 ἀπεβίωσεν εἰς Καστέλλια ἡ Μαρία Νικ. Τσακνιᾶ, ἐτῶν 85.

— Τὴν 13.11.60 ἀπεβίωσεν εἰς Καστέλλια ὁ Κωνσταντῖνος Πολύχρονος, ἐτῶν 73.

— Τὴν 2.12.69 ἀπεβίωσεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκηδεύθη εἰς Καστέλλια ἡ Σπυριδούλα Γεωργ. Μοσχολιοῦ, ἐτῶν 76.

Τὰ «Κ. Ν.» συλλυποῦνται θερμῶς τοὺς οἰκείους του.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

		Δρχ.
1)	Γεώργιος Κούσουλας	100
2)	Ἰωάννης Ν. Παπαγεωργίου	150
3)	Παναγιώτης Σταματέλος	200
4)	Δημήτριος Γεωργίου—Βάβης	150
5)	Γεώργιος Παπανικολάου—Λαμία	100
6)	Νικόλαος Δ. Βέλλιος—Λαμία	200
7)	Γεώργιος Ι. Κολοκυθᾶς—Λαμία	100
8)	Ἠλίας Ε. Τσακρῆς Λαμία	100
9)	Ζαχαρίας Τσακρῆς—Λαμία	150
10)	Ἰωάννης Ἠλ. Βέλλιος—Λαμία	150
11)	Ἠλίας Βέλλιος—Λαμία	50
12)	Ταξιάρχης Κοτσιμπὸς	20
13)	Ἀπόστολος Χαλατσᾶς	100
14)	Εὐθύμιος Παναγῆς	100
15)	Νικόλαος Περικίγλου—Θεσ)νίκη	100
16)	Παναγιώτης Δ. Βέλλιος—Θεσ)νίκη	100
17)	Εὐθύμιος Δ. Βέλλιος—Θεσ)νίκη	100
18)	Χαρίλαος Τσαρούχης—Θεσ)νίκη	150
19)	Θεοφάνης Μπούτλης—Θεσ)νίκη	50
20)	Ἠλίας Δημ. Ἀνδριτσόπουλος	300
21)	Χαράλ. Στοφόρος—Τρίκαλα	500
22)	Νικόλ. Ἰω. Μακρῆς κάτ. Καναδᾶ, Δολ.	25
23)	Σταμάτης Παπαδάκης—κάτ. ΗΠΑ, Δολ.	25

Ἀθλητισμὸς

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος ΕΘΝΟΣ τῆς 9.12.69.— Εἰς τὸν διεξαχθέντα διαγωνισμόν, μὲ θέμα: «Νὰ εὑρεθοῦν δέκα λέξεις, τῶν ὁποίων ἡ ἀκροστιχίδα νὰ σχηματίζῃ τὸ ὄνομα ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ, καὶ νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ ἀθλητισμοῦ», τὸ πρῶτον βραβεῖον ἀπενεμήθη εἰς τὸν συμπολίτην μας, μαθητὴν Ἰωάννην Νικ. Λευκαδίτην, ὅστις ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἀκροστιχίδα:

Λάτρης πανάρχαιας ἀρετῆς.
Εμπνευστὴς τοῦ καλοῦ τῶν ἀνθρώπων.
Υπόδειγμα καλῶν ἔργων, μορφῆς ζηλευτῆς.
Κεφαλὴ τῶν Ἑλλήνων Προσκόων.
Αρχιπρόσκοπος κι' αὐτὸς πεζοπόρος.
Δημιουργὸς — Πρωτοπόρος.
Ιδεολόγος καινούργιας γενιᾶς.
Τιμημένος παπποῦς καὶ γενάρχης.
Ηγέτης ὥρας πανάξιας μιᾶς.
Στυλοβάτης ψυχῶν καὶ νιότης προστάτης.

Τὰ «Κ. Ν.» ὑπερηφανεύονται γιὰ τὴν πρόοδο τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ συγχαίρουν ἐκ βάθους τοὺς πρωτεύοντας μαθητὰς καὶ τοὺς γονεῖς των.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

— Ἐλάβομεν: Τὴν ἐφημερίδα «ΗΧΩ ΤΩΝ ΑΡΦΑΡΩΝ» Μεσσηνίας, μηνιαῖον ὄργανον τῶν ἀπανταχοῦ Ἀμφιέων, ἡ ὁποία ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου «Οἱ Ἅγιοι Θεόδωροι». Διευθυντὴς Συντάξεως εἶναι ὁ κ. Ἠλίας Μουτεβελῆς, δικηγόρος, Ἀκαδημίας 76, σύζυγος Ἰφιγενείας, τὸ γένος Ἀθ. Ἀποστολοπούλου.

— Τὴν ἐφημερίδα «ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ» μηνιαίαν ἔκδοσιν τοῦ «Συλλόγου Οἰνοχωριτῶν Πορνασσίδος», τὸ ὁποῖον συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου, Σταδίου 51. (Πολυγραφημένη).

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ

Κοτόψειρες

Καὶ ποιός δὲν γνωρίζει τὴ συνηθισμένη αὐτὴ ἀρρώστεια τῶν κοτιῶν καὶ ποιός δὲν μπῆκε μέσα στὸ κοτέτσι χωρὶς ἔστω καὶ μιὰ φορὰ νὰ γεμίση κοτόψειρα.

Παλιότερα πολλοὶ ἄφηναν τὶς ἴδιες τὶς κότες νὰ πολεμήσουν τὸν ἐχθρὸ ἀπὸ μόνες τους.

Κι' αὐτὲς μὲ θαυμαστὴ ὀξυδέρκεια χώνοντας τὰ φτερά τους μέσα στὴν ἄμμο ἢ στὸ ξερὸ χῶμα παίρνουν κυλισμένες ἀμμόλουτρα ἢ χωματόλουτρα μὲ σύστημα ποὺ κατέληγε σὲ πλήρη ἀπαλλαγή τους.

Ἀλλὰ ἅμα ἔπιαναν οἱ κούρνιες ἀπ' αὐτὸ τὸ εἶδος τὰ πράματα δυσκόλευαν καὶ δὲν ἦταν ἀποτελεσματικὰ οὔτε τὰ χωματόλουτρα οὔτε τὰ ἀμμόλουτρα.

Ἐκεῖ πιὰ ἡ συνδρομὴ τοῦ νοικοκύρη ἦταν ἀναπόφευκτη.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πλύσιμο τοῦ κοτετσιοῦ μὲ τενεκέδες νερό, τὸ ἀσβέστωμα ἦταν ἕνα κι' ἕνα ποὺ κατέληγε σχεδὸν νὰ ἐξαφανίζη τὸν κίνδυνο.

Ἀργότερα ὅμως τὰ πράγματα ἔγιναν ἐπιστημονικώτερα. Ἀνακαλύφτηκε ἡ πρακτικὴ ἀλοιφὴ λάδι, ξύδι καὶ θειάφι.

Αὐτὸ πλέον ἐθεωρήθη πανάκεια. Ἀλλὰ καὶ πάλι ἀπὸ μόνο του δὲν ἦταν ἀρκετὸ γιατὶ κακὲς συναναστροφὲς μὲ ξένες κότες ξανάφερνε τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα κι' ἔτσι ἦταν ἀπαραίτητο νὰ γίνωνται ὅλα μαζί. Δηλαδὴ πλύσιμο, ἀσβέστωμα, τὸ κασόνι μὲ τὴν ἄμμο καὶ τὸ ἄλλειμμα μὲ τὸ λαδόξυδο καὶ τὸ θειάφι.

Στὶς μέρες μας εἶναι ζήτημα ἂν ὑπάρχη σὲ κανένα κατέτσι τὸ εἶδος αὐτό.

Πάντως τὰ σύγχρονα ὀρνιθοτροφεῖα στὸ σημεῖο τοῦτο στέρησαν τὴ γραφικότητα κι' αὐτῆς τῆς γνήσιας λαϊκῆς θεραπευτικῆς.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Ὁ ἐκλεκτός μας συμπολίτης ὑπάλληλος τοῦ Ο.Λ.Π., Κατηγορίας Α' Ἰωάννης Νικ. Παπανικολάου, προήχθη ἀναδρομικῶς ἀπὸ 26.10.1967 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Β'.

Τὰ «Καστελλιώτικα Νέα» διαβιβάζουν θερμοτάτας εὐχὰς καὶ τοῦ εὔχονται σύντομον κατάληψιν τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος τοῦ Ὀργανισμοῦ.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Ἔκδοσις:
Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Διεύθυνσις:
Διευθύνεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
Ὑπεύθυνος Συντάξεως:
Νικ. Α. Μακρῆς
Ἀρχισυντάκτης: Εὐάγ. Κωτσίκης
Διαχείρισις ἐμβάσματα ἐφημερίδος Παναγ. Χριστοδόλου Ταμίαν Συλλόγου.
Τυπογραφεῖον
Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σία
Ἀγησιλάου 23 — Ἀθῆναι

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Χιόνια!
— τὰ παληὰ τὰ χρόνια —
μέσ' στὰ κήπια καὶ στ' ἁλώνια
στὰ χαγιάτια στὰ μπαλκόνια,
στὴν ὁλόλευκη πλημμύρα
τὸ χωριό μας χιονισμένο
στ' ἄσπρα γιορτοφορεμένο.
Χιόνια! στὰ βουνὰ τριγύρα,
Καλογερικὴ καὶ τσούκα
κι' Ἀλεφάντω καὶ Μπαροῦκα,
Ἁϊ - Βασίλης, Πλατανάκι,
Καραούλια, Γαρδικάκι,
πέρα - δῶθε στὰ Καστέλλια
στὰ χωράφια καὶ στ' ἀμπέλια
ὅλα στ' ἄσπρα χιονισμένα
κάτασπρα κοκκαλωμένα
κάτασπρα κουκουλωμένα
τὰ νερὰ κρουσταλλιασμένα.

Κι' ἔπεφτε τὸ χιόνι ἀνάρια
(μπατσαοῦρες καὶ σαμάρια).
Στὰ κατώγια τὰ μανάρια
κότες, γίδες καὶ τὰ μπλάρια
ἀπ' τὸ στρόφλιγγα δεμένα,
κι' ἄχνιζαν οἱ κοπριὲς
στὰ κατεβατὰ στ' ἀχούρια
ἀπ' τὰ βόϊδια, τὰ γαϊδούρια
πῶτρογαν καλαμποκιὲς
κι' οἱ ἄνθρωποι στὶς φωτιές.
Τὰ πουλιὰ ξεπαγιασμένα
τριγυρνοῦσαν πεινασμένα
στὶς γωνιὲς στὰ παραθύρια
τὰ τζιαρτζιάνια, οἱ σουκολίδες
καὶ τοὺς στήναμε παγίδες
κόσκινα καὶ μὲ πλαστήρια.
Σταματοῦσαν τὰ σχολεῖα
στὴ γωνιὰ στὰ παραθύρια
ἀφημένα τὰ βιβλία
κι' ἄρχιζε τὸ χιονοκόπι
τὰ παιδιὰ — τί πανηγύρια!
τί στρουμπάρια, χιονανθρῶποι
τί μεγάλη παραζάλη.
Παίζαμε χιονιὲς στὸ δρόμο
καὶ στὰ μαγαζιὰ οἱ μεγάλοι.
Χιονανθρῶποι καὶ στρουμπάρια
στὰ κατσούλια ἀραδιασμένα
χέρια, πόδια ξηλωμένα,
καταλίζαμε ρεβύθια
παπαδέλες καὶ καρύδια
κι' οἱ κυροῦλες παραμύθια.

Κι' ἔρχονταν κοκαλωτὲς
ξαστεριὲς καὶ μαργωτές,
οἱ χιονίστρες κι' ὁ ἀνυχιᾶς
καὶ τὸ γύριζε νοτιᾶς
καὶ λιακάδες καὶ βροχάδες,
σταματοῦσαν τὰ παιγνίδια
ἔτρεχαν τὰ κεραμίδια,
τελειώνανε τ' ἀστεῖα
ξαναρχίζαν τὰ σχολεῖα.

Α. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ

ΠΟΙΗΣΗ

Ὁ Δημιουργός

Τοῦ κ. Δημ. Παναγιώτου

Μὲ θάρρος μάρτυρος βαδίζει στὴ ζωὴ
προσωρινός, βιαστικὸς διαβάτης.
Μὲ πίστη ἅγιου, ἀκλώνητη, τρανὴ
στὸ μόχθο. Ἀκάματος εἶν' ἐργάτης.

Μὲ δέος πρωταντίκρυσε τὴ γῆ,
αἰῶνες πάλεψε μὲ τὰ στοιχειά της.
Θριαμβευτής, τώρα παντοῦ κυριαρχεῖ
καὶ γι' ἄλλους κόσμους φεύγει μακρυά της.

Μυστήριο γι' αὐτὸν δὲν εἶν' οἱ οὐρανοί,
γνωρίζει ποιός εἶν' κι' αὐτῶν ὁ πλάστης.
Στὸ οὔμπαν νὰ διαφετέψη προσπαθεῖ
κι' ἂς εἶναι φοβερὸς ὁ χρόνος φράχτης.

Μὲ γρανιτένια θέλησι δημιουργεῖ,
μπρὸς στὴ μεγαλωσύνη πάντα πάει,
κι' ἂς εἶν' περαστικὸς καὶ λίγη ἡ ζωή,
αὐτὸς δὲ νοιάζεται, τολμᾶ, νικάει.

ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΚΑΙ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ

(Ἕνα πρότυπο χωριὸ)

Τοῦ κ. Γεωργ. Χασιακοῦ

Δέκα Χριστουγεννιάτικες ἡμέρες πέρασα στὰ Καστέλλια καὶ γύρισα στὴν πολυθόρυβη πρωτεύουσα μ' ἕνα ἰσωρὸ εὐχάριστες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ὄφορφη ζωὴ τοῦ χωριοῦ. Ἔζησα ὅλες τὶς γιορτὲς ἀνάμεσα στοὺς Καστελλιώτες, ποὺ ἐκδηλώνουν πλούσια τὰ ἀγνὰ αἰσθήματά τους σὲ κάθε ξένο, ποὺ θὲ βρεθῆ κοντά του. Σὲ καλωσορίζουν πάντα μὲ ἀνιδιοτέλεια, ποὺ φανερώνει εὐγένεια ψυχῆς καὶ ἀνωτερότητα. Πῶς νὰ μὴ συγκινηθῆς ἀπὸ τὰ καλὰ αἰσθήματά τους, ποὺ, ὅταν πηγαίνης νὰ ἐκκλησιασθῆς, γέροντες σεβάσμιοι, πατεράδες μας θὰ λέγαμε, σοῦ προσφέρουν τὸ στασίδι τους!

Ἄκουσα τὰ παιδάκια τοῦ χωριοῦ νὰ τραγουδοῦν τὰ κάλαντα καὶ τὰ εἶδα νὰ τρέχουν τὴν Πρωτοχρονιὰ ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι «ν' ἀλλάξουν» τὰ γλυκὰ γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο. Ὅλ' αὐτὰ μὲ ξανάφεραν πολὺ πίσω, στὰ παιδικά μου χρόνια, ποὺ τόσο ἔντονα ὅλοι μας ἐζήσαμε. Τέτοιες ἡμέρες ἐνθουσιάζεσαι ἂν εἶσαι στὸ χωριό, γιατὶ βασιλεύει «ἐπὶ γῆς εἰρήνη...». Σβήνουν τὰ πάθη κι ἑνώνει τοὺς κατοίκους ἡ θαλπωρή, ἡ ἐκκλησία, ὁ νόστιμος μεζὲς καὶ τὸ κανελὶ κρασάκι. Συγχωροῦνται οἱ ἐχθροί, δίνουν τὰ χέρια τους καὶ γίνονται φίλοι..

Ὅσους ἀπὸ τοὺς ξένους Καστελλιῶτες ἄφησε ἡ γρίπιτη νὰ κινηθοῦν, ἦρθαν στὸ χωριὸ καὶ γέμισαν οἱ δρόμοι, ἡ ἐκκλησιά, τὰ μαγαζιά.

Ἕνα τέτοιο χωριό, σὰν τὰ Καστέλλια, «προάστιο» τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ βρίσκεις ὅλες τὶς ἀνέσεις, (φῶς, ἄφθονο νερό, ἀσφαλτόδρομο, συγχρονισμένα μαγαζιὰ) καὶ τὸν χωρὶς καυσαέρια καθαρὸν ἀέρα, μπορεῖς νὰ μὴ τὸ κλείσης μέσα στὴν ψυχή σου, νὰ μὴ τὸ ἀγαπήσης! Καὶ ὅλ' αὐτὸ ὀφείλονται στὴν ἐργατικότητα καὶ τὴ φιλοπονία τῶν κατοίκων του. Τὶς ἀγροτικὲς καὶ γενικὰ τὶς δουλειὲς τὶς κάνουν μὲ μεθοδικότητα, ὥστε νὰ ἔχουν ἱκανοποιητικὴ ἀπόδοση. Στὸ καφενεῖο, θὰ συναντήσης τὸν εἰδικευμένο ἀμπελουργό, τὸν δενδροκόμο, τοὺς παραγωγοὺς καπνοῦ ν' ἀνταλλάσσουν τὴν πεῖρα τους, νὰ βοηθᾶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἡ πρόοδος τῶν κατοίκων φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸν μεγάλον ἀριθμὸ τῶν ἐπιστημόνων, ποὺ καταγόνται «ἀπ' τὰ Καστέλλια καὶ συνεχνὰ τὰ ἐπισκέπτονται. Σὰν «Νεοκαστελλιώτης», συχνὰ πηγαίνω ὡς ἐκεῖ, καὶ συναντῶ πάντα ξένους Καστελλιῶτες, ποὺ λατρεύουν τὸ χωριό.

Οἱ ἄρχοντες τοῦ χωριοῦ, μὲ πίστη στὴν ἀποστολή τους, ἐργάζονται ἀβάρυβα γιὰ τὴν πρόοδό του. Ὁ κοὶ ὅλα δραστήριος Πρόεδρος τῆς Κοινότητας κ. Π. Τσακίρας, παρήγγειλε τὶς πυκνίδες γιὰ τὴν ἀναμορφωσία τῶν δρόμων τοῦ χωριοῦ, ποὺ σὲ λίγο θὰ ἔχη ὄψη ἀστικῆς καμποπόλεως.

Ὁ εὐσεβὴς ἱερεὺς Παπα-Χαράλαμπος Κουτρούμπας μὲ τὶς προσπάθειές του καὶ τὴ βοήθεια τῶν συγχωριανῶν του, ἀνεκαίνισε τὸ καμπαναριὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοποθέτησε τὸ καινούργιο ρολόϊ τοῦ χωριοῦ. Γιὰ τὸ μικρὸ τοπικὸ Μουσεῖο τοῦ χωριοῦ, ποὺ παρέλαβε ἀπὸ τὸν προκάτοχό του γέροντα ἱερέα Παπα-Παναγιώτη, καταβάλλει κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ συγκεντρωθῆ ἐκεῖ ὅ,τι παληὸ ὑπάρχει στὰ σεντούκια ἢ καὶ στὰ «κατώϊα» τῶν σπιτιῶν καὶ καταστρέφεται. Μὲ προθυμία ξεναγεῖ τοὺς ξένους καὶ τοὺς δείχνει ὅ,τι ὑπάρχει ἐκεῖ μέσα: παληὲς στολὲς καὶ ἄρματα - κειμήλια ἀπὸ τὸ '11 - ἀρκετὰ ἐργαλεῖα λαϊκῆς τέχνης (λανάρια, ρόκες, ἀργαλειοὺς κ. ἄ.), παληὲς εἰκόνες ποὺ βρέθηκαν σὲ ἐξωκκλήσια, νομίσματα ἀρχαίων χρόνων, ἔγγραφα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας, καὶ ἄλλα παλιὰ ἀκόμη.

Τὸ σχολεῖο λειτουργεῖ σὰν πραγματικὴ κυψέλη, μὲ τὸν ἀκούραστο Διευθυντὴ κ. Κ. Καρμίρη, ποὺ συνεχίζει τὴν παράδοση τῶν προκατόχων του καὶ θεωρεῖται σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα σχολεῖα τῆς περιοχῆς.

Ἀπὸ τὶς 2 Ἰανουαρίου ἄρχισε νὰ λειτουργῆ καὶ τὸ Νηπιοτροφεῖο τοῦ χωριοῦ ποὺ θὰ ξεκουράση τὶς ἐργαζόμενες μητέρες καὶ θὰ δώση χαρά, τροφὴ καὶ ἀγωγὴ στὴ νήπια.

Ἕτοιμο εἶναι καὶ τὸ τηλεφωνικὸ δίκτυο στὸ χωριὸ καὶ σὲ λίγο θὰ βάλουν οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς κατοίκους τηλέφωνο στὸ σπίτι τους. Γιατὶ τάχα νὰ εἶναι προνόμιο τῶν πόλεων μονάχα;

Ἐμπρός, λοιπόν, κάθε Καστελλιώτης ἂς φέρη ὡς τ' ὄμορφο «προάστιο» τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους, γιὰ νὰ χαροῦν τὴν ἄνοιξη καὶ νὰ γευθοῦν τὰ νόστιμα πασχαλινὰ ἀρνιά, ποὺ θὰ ψηθοῦν σὲ λίγο καιρὸ σ' ὅλο τὸ χωριό.

ΓΕΩΡ. ΧΑΣΙΑΚΟΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Φροντίδι τοῦ ἐκλεκτοῦ μας συμπολίτου **ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ**, ὑπαλλήλου τοῦ **Ο.Α.Π.**, ἐκ τῶν ἀξιοτίμων ἐμπορευμάτων τοῦ Ὀλυμπιακοῦ, παρεδόθησαν προσφάτως εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ μας:

Τρία ((3)) χαλιὰ ἐκλεκτῆς ποιότητος, τὰ ὁποῖα καὶ στολίζουν ἤδη τὴν ἐκκλησίαν μας.

Ἑκατὸν ἑξήκοντα (160) χιλιόγραμμα ἰμάντιαμός, ὅπως καὶ διανεμήθη εἰς τοὺς ἀπόρους κατοίκους τοῦ χωριοῦ μας.

Ἑκατὸν τριάκοντα ἕνα ((131)) χιλιόγραμμα κρέας.

Ἐκ μέρους ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ μας εὐχαριστοῦμεν καὶ συγχαίρομεν τὸν ἀγαπητόν μας **ΙΩΑΝΝΗ** καὶ τοῦ εὐχόμεθα ὅπως ἡ **ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ** τοῦ χαρίση πᾶσαν ἀτομικὴν καὶ οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟ

Μιὰ ἐκδήλωση, πέρα γιὰ πέρα Καστελλιώτικη, εἶναι τὸ ἀερόστατο. Τὸ θυμᾶμαι ἀπὸ τότε ποὺ θυμᾶμαι καὶ τὸν ἑαυτό μου. Δυστυχῶς δὲν γνωρίζω ποιὸς πρωτοέφκειασε κι' ἀπόλυσε ἀερόστατο στὸ χωριό μας. Ἴσως οἱ παλιότεροι νὰ θυμοῦνται. Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες, ποὺ ἔκαναν τὰ γύρω χωριά, νὰ μᾶς ἀντιγράψουν δὲν κατάφεραν τίποτα. Ἴσως γιατὶ δὲν ἀρκεῖ νὰ ξέρη κανεὶς νὰ κατασκευάζη ἀεράστατο, πρέπει νὰ ξέρει καὶ πῶς τὸ «ἀπολᾶνε». Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ τὸ γεγονός ὅτι, ἂν καὶ μᾶς πιάσαν ἀερόστατα οἱ Κανιανίτες, δὲν κατάφεραν νὰ τά... σηκώσουν.

Γιὰ νὰ κατασκευασθῆ ἀερόστατο χρειάζονται κατ' ἀρχὴν «κόλλες», δηλαδὴ χαρτιὰ χρωματιστά, πολὺ λεπτά, σὲ σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου. Ὅλα τὰ μπακάλικα τοῦ χωριοῦ μας ἔχουν τέτοιες κόλλες. Τὶς κόλλες αὐτὲς τὶς κολλᾶνε μὲ ψαρόκολλα, τὴ μιὰ στὴν ἄκρη τῆς ἄλλης καὶ σχηματίζουν ἕνα μεγάλο ὀρθογώνιο παραλληλόγραμμο μὲ 6Χ8 σειρὲς κόλλες συνήθως (ἀνάλογα μὲ τὸν «τύπο» τοῦ ἀερόστατου, ἂν εἶναι μὲ 48 ἢ μὲ 64 κλπ. κόλλες). Φυσικά, γιὰ νὰ χωρέση αὐτὸ τὸ ὀρθογώνιο μὲ τὶς κόλλες χρειάζεται ἕνας ἐπίπεδος χῶρος ἀρκετὰ μεγάλος. Σήμερα βέβαια οἱ τσιμεντένιες αὐλὲς λύνουν τὸ πρόβλημα. Παλιότερα δυσκολευόμασταν. Θυμᾶμαι ποὺ καταφεύγαμε στὴ μακαρίτισσα τὴ Μαξούταινα γιατὶ καὶ πλατειὰ σκάλα εἶχε τὸ σπίτι της καὶ ποτὲ δὲν μᾶς ἔλεγε ὄχι.

Μὲ τὸ παραλληλόγραμμο ποὺ φτειάχνουν σχηματίζουν μιὰ κυλινδρικὴ ἐπιφάνεια, τὸ ἕνα ἄνοιγμα τῆς ὁποίας τὸ κολλᾶνε ἀφοῦ προηγουμένως κόψουν τὰ «αὐτιά». Στὸ ἄλλο στόμιο προσαρμόζουν τὸ «στεφάνι» κι' ἔτσι τὸ ἀερόστατο παίρνει τὸ σχῆμα πυραύλου.

Τὸ στεφάνι εἶναι μιὰ περιφέρεια κύκλου ἀπὸ καλάμι ἢ στίς... νεώτερες κατασκευὲς ἀπὸ μπαλόσυρμα.

Μὲ σύρμα σχηματίζουν δυὸ κάθετες μεταξύ τους διαμέτρους αὐτοῦ τοῦ κύκλου ποὺ ἀποτελοῦν τὸν «σταυρό». Στὸ σταυρὸ κρεμᾶνε μὲ προσοχὴ ((πρέπει νὰ πιάση καλὰ)) ἕνα σύρμα ποὺ ἡ μιὰ ἄκρη του σχηματίζει γάντζο καὶ στὴν ἄλλη δένεται τὸ «σφουγγάρι».

Τὸ σφουγγάρι τὸ φτιάχνουν ἀπὸ παλιολινάτσες, τὸ βουτᾶνε μέσα σ' ἕνα πετρελαιοδάκι μὲ ἀκάθαρτο πετρέλαιο καὶ τὸ ἀφήνουνε κάμποση ὥρα νὰ ρουφήξη πετρέλαιο, νὰ «παταρώση». Ἂς σημειωθῆ ὅτι τὸ σύρμα ποὺ δένουν τὸ σφουγγάρι δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μακρὺ γιατὶ ἀφ' ἑνὸς μεγάλο μέρος τοῦ καπνοῦ ποὺ βγάζει τὸ σφουγγάρι θὰ φεύγη ἔξω ἀπὸ τὸ στεφάνι, ἀφ' ἑτέρου μὲ τὶς κλίσεις ποὺ παίρνει τὸ ἀερόστατο σπὸν ἀέρα ((λίγω τοῦ ἀνέμου)) θ' ἀρπάξη φωτιὰ ἀπὸ τὴ φλόγα τοῦ σφουγγαριοῦ.

Βέβαια θὰ μποροῦσε νὰ πρωτείνη κανεὶς νὰ γίνη μεγαλύτερο τὸ στεφάνι. Αὐτὸ ὅμως δὲν συνιστᾶται γιὰ λόγους Ἀεροδυναμικῆς. Ἂν πάλι χρησιμοποιηθῆ πολὺ μικρὸ στεφάνι εἶναι βέβαιο πὼς τὸ ἀερόστατο θὰ πάρη φωτιά. Χρειάζεται λοιπὸν μιὰ μέση λύση.

Ἀφοῦ κατασκευασθῆ τὸ ἀερόστατο τὸ πηγαίνουν στὸ χῶρο ἐκτοξεύσεως, συνήθως καμμιὰ μάντρα. Κάποιος ἀνεβαίνει ἐπάνω στὴ μάντρα καὶ κρατάει τὸ ἀερόστατο ἀπ' τ' αὐτιά, ὥστε τὸ στεφάνι νὰ ἀπέχη περίπου μισὸ μέτρο ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ἄλλοι κουβαλᾶνε ἄχυρα, τὰ βάζουν κάτω ἀπὸ τὸ ἀερόστατο καὶ ἀνάβουν φωτιά. Ἔτσι πυκνὸς καπνὸς ἀρχίζει νὰ γεμίζη τὸ ἀερόστατο. Ἐννοεῖται ὅτι αὐτὸς ποὺ βρίσκεται πάνω στὴ μάντρα κι' ἄλλοι ποὺ κρατοῦν τὸ στεφάνι θὰ κλάψουν ἀρκετὰ ἀπὸ τὸν πυκνὸ καπνὸ ποὺ τοὺς τσούζει τὰ μάτια. Κατόπιν προσαρμόζουν στὸ σταυρὸ τὸ σύρμα μὲ τὸ σφουγγάρι. Τὸ ἀκάθαρτο πετρέλαιο βγάζει πολὺ καπνό, ζεσταίνει τὸν ἀέρα μέσα στὸ ἀερόστατο κι ὅταν οἱ «εἰδικοὶ» κρίνουν ὅτι ἔφθασε ἡ στιγμὴ τῆς ἐκτοξεύσεως τὸ σηκώνουν ψηλὰ κρατώντας ἀπὸ τὸ στεφάνι καὶ δίνοντάς του μιὰ μικρὴ ὤθηση τὸ ἀφήνουν κι' αὐτὸ ἀρχίζει νὰ σηκώνεται ἀργὰ στὴν ἀρχὴ κι' ἀργότερα πιὸ γρήγορα ἐνῷ τὰ παιδιὰ φωνάζουν τόσο δυνατά, ὥστε ὅλοι στὸ χωριὸ καταλαβαίνουν ὅτι «ἀπολύσανε ἀερόστατο». Κι' εἶναι ἴσως ἡ μόνη περίπτωση ποὺ θὰ δῆτε ἀνθρώπους ν' ἀφήσουν πρέφα καὶ τάβλι στὴ μέση γιὰ νὰ σηκωθοῦν νὰ χαζέψουν μὲ τὸ ἀερόστατο.

Μετὰ ἀρχίζει ἡ καταδίωξη τοῦ ἀερόστατου. Ὅπου τὸ πάει ὁ ἀέρας ἀπὸ κοντὰ καὶ τὰ παιδιά. Ὅταν σβήση τὸ σφουγγάρι ἀρχίζει καὶ χάνει ὕψος καὶ σιγὰ - σιγὰ πέφτει. Συνήθως καταφέρνουν καὶ τὸ πιάνουν στὰ χέρια πρὶν ἀκουμπήση στὸ ἔδαφος. Μετὰ τὸ φέρνουν πάλι στὸ χῶρο ἐκτοξεύσεως καὶ συνήθως μετὰ ἀπὸ μερικὲς ἐπιδιορθώσεις ἐξαπολύεται ἐκ νέου.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ στὸ χωριὸ μὲ τὸ ἀερόστατο γίνεται σὲ πομπή. Ἀπ' ὅ,τι θυμᾶμαι κρατούσαμε τὸ διπλωμένο ἀερόστατο μὲ τόση ἐλπίδα ὅτι δὲν κρατήσαμε ποτὲ οὔτε τὸν Ἐπιτάφιο κι' ἡ περηφάνεια ποὺ νοιώθαμε δὲν περιγράφεται. Φυσικὰ ὅταν μᾶς ἔστελνε ἡ μάννα μας στὰ μαγαζιὰ ν' ἀγοράσουμε λουλάκι δὲν πηγαίναμε, τὰ ἀερόστατα ὅμως τὰ κυνηγούσαμε χιλιόμετρα ὁλόκληρα μέσα σὲ λάσπες, σὲ μπαΐρια ποὺ βουλιάζαμε ἢ καὶ στὰ βουνά. Ὁ Βαγγέλης τοῦ Σπαγόϊωαννου μὲ τὸ Βαγγέλη τοῦ Μπαλογιώργη φθάσανε κάποτε στὴν Ἀλεφάντω κυνηγώντας.

Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ μηλήσουμε καὶ γιὰ τὰ ἀερόστατα «ἐπιδείξεων» ποὺ ἐκτοξεύθηκαν μερικὲς φορές. Αὐτὰ ἦταν μεγάλα ἀερόστατα μὲ 96 ἢ 108 κόλλες ὥστε νὰ χωρᾶνε μεγάλη ποσότητα θερμοῦ ἀέρος καὶ νὰ πᾶνε μακριά. Ἕνα τέτοιο ἔφθασε στὶς Βαρδάτες, χωριὸ στὸν κάμπο τῆς Λαμίας κι' ἕνα ἄλλο στὸν Προκοβόνικο (Σκαμνό). Τὴν ἐκτόξευση τὴν εἶχε ἀναλάβει ὁ Ἀριστείδης τοῦ Ρετσοηλιᾶ (εἶναι «μάννα» σὲ κάτι τέτοια) μαζὶ μὲ ἄλλους εἰδικούς, τὸν Ζηνονῖκο, Κλαμουρονῖκο κλπ. Ἐμεῖς οἱ μικρότεροι πιάσαμε καρτέρια, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν ὅτι φύσαγε πρὸς τὸ Μπράλλο. Θυμᾶμαι ὅτι ἐγὼ μὲ τρεῖς ἄλλους πήγαμε στὴν Τούρλα καὶ περιμέναμε. Ἐπὶ τέλους ἀπολύσανε τὸ ἀερόστατο (ἀπὸ τὴν ἀποθήκη τοῦ Συνεταιρισμοῦ) πέρασε σχεδὸν ἀπὸ πάνω μας καὶ τραβοῦσε πρὸς τὸ Μπράλλο. Τὸ κυνηγήσαμε μέσα στὰ ρόγγια, παιρνώντας ὅλα ἐκεῖνα τὰ ρέματα καὶ ποδοπατώντας τὰ Κανιανίτικα «ψωμοχώραφα» μέχρι τὸ ὕψος τοῦ Κανιανίτικου νεκροταφείου. Ἀφοῦ εἴδαμε ὅτι δὲν τὸ φθάναμε, καθήσαμε καὶ τὸ χαζεύαμε μέχρι ποὺ ἔπεσε πρὸς τὸ Σκαμνό.

Θὰ πρέπει ἀκόμη ν' ἀναφέρουμε καὶ τὸν ἀνταγωνισμὸ ἀνάμεσα στοὺς Πιπεριῶτες καὶ τοὺς Λυκορραχήσιους, ποιῶν τὸ ἀερόστατο πῆγε ψηλότερα ἢ μακρύτερα κλπ. Κι' ὅταν Λυκορραχήσιο ἀερόστατο τὸ ἔπαιρνε ὁ ἀέρας καὶ τὸ πιάνανε οἱ Πιπεριῶτες (ἢ καὶ ἀντιστρόφως) δὲν ἐπιστρεφόταν. Ὄχι λίγες φορὲς εἶχε πέσει ξύλο γι' αὐτό. Θυμᾶμαι μιὰ φορὰ ποὺ ἕνα Λυκορραχήσιο ἀερόστατο εἶχε πέσει, σουρουπώνοντας, στὸ Σχολικὸ κῆπο, στὸ Κόμμα.

Ὅλο τὸ Λυκορροχήσιο παιδομάνι ἀπὸ 15 χρονῶν καὶ κάτω ἔφθασε μόλις ἐμεῖς, ποὺ εἴχαμε μπῆ ἤδη μέσα στὸν κῆπο, τὸ εἴχαμε πιάσει στὰ χέρια μας. Ἐπωφελούμενοι ἀπὸ τὸ σκοτάδι κι' ἐνῷ οἱ ὑπόλοιποι Πιπεριῶτες ἔξω τοὺς ἀπασχολοῦσαν, πηδήσαμε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τὰ σύρματα, περάσαμε κάτω ἀπὸ τὸ Κῆπο τοῦ Χρ. Χαλατσᾶ, φθάσαμε στὴ βρύση «καρυά», ἀνεβήκαμε στὸ δρόμο, ἀπὸ ἐκεῖ στὸν Ἅη-Γιώργη καὶ κατεβήκαμε ἀπὸ τὰ Λεζέϊκα στὴν ἀγορά. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Λυκορραχήσιοι, ἀφοῦ ἔφθασαν μέχρι τὸ Χλωμὸ ψάχνοντας, ἔφυγαν. Δὲν χάσαμε καιρό, ἀνάψαμε φωτιὰ καὶ τὸ ἀπολύσαμε τρεῖς φορὲς συνέχεια, φωνάζοντας ὅσο περισσότερο μπορούσαμε, ὥστε νὰ «σκάσουν ἀπὸ τὸ κακό τους» οἱ ἄλλοι στὸ Λυκόρραχο.

Τελειώνοντας θὰ πρέπει νὰ κάνουμε τὴν εὐχάριστη διαπίστωση ὅτι τὸ ἀερόστατο ἐξακολουθεῖ νὰ γοητεύη τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ μας καὶ μποροῦμε νὰ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ περάσουν Χριστούγεννα ἢ Πάσχα χωρὶς ν' ἀκούσουμε τὰ χαρούμενα ξεφωνητὰ τῶν παιδιῶν ποὺ θὰ τρέχουν κυνηγώντας ἀερόστατα. Εἶναι ἀπὸ τὰ λιγοστὰ ἔθιμα τοῦ χωριοῦ μας ποὺ μποροῦμε βάσιμα νὰ ἐλπίζουμε ὅτι δὲν θὰ ξεφτίσουν μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Σ.Ν.Κ.

ΑΒΛΕΨΙΑ

Ἐξ ἀβλεψίας εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον παρελείφθη ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ ἀρχαίαν γεωγραφικὴν ἔποψιν», ἱστορικοῦ κειμένου περὶ Δωρίδος. Δέον νὰ ἀναγνωσθῆ ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ ἀρχαίαν γεωγραφικὴν ἔποψιν Hermann Borbi K. Λειψία 1842 σελ. 68.

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

Ἡ συνεστίασις τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου «τὰ Καστέλλια»

Εἰς τὸ παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν Ἑστιατότριον ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ἐγένετο τὴν 11.12.69 συνεστίασις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας, κατὰ τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν ἀρκετὰ μέλη - Καστελλιῶται, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των. Ἐπεκράτησεν ἐγκάρδιος ἀτμόσφαιρα καὶ ἐδόθη εὐκαιρία εἰς τοὺς παρευρεθέντας νὰ ἀναπολήσουν πολλὰ τῆς νεαρᾶς των ἡλικίας, εἰς τὸν τόπον τῆς κοινῆς καταγωγῆς των. Ἐτηκολούθησε χαιρετισμός, καὶ ἐν συνεχείᾳ σύντομος εἰσήγησις τοῦ Προέδρου κ. Ἀσημάκη Ν. Μακρῆ, εἰπόντος τὰ ἑξῆς:

«Μὲ τὰς δημιουργηθείσας συγκοινωνιακάς, κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς καθόλου συνθήκας, ὡς καὶ μὲ τὰς προβλεπομένας ὅτι θὰ δημιουργηθῶσιν εἰς τὸ μέλλον, εἰς ὅλα τὰ κράτη, ἑπομένως καὶ στὸ δικό μας, ἡ διακίνησις τοῦ πληθυσμοῦ ἐντείνεται ὁσημέραι καὶ ὁ τουρισμὸς ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ μεγάλα περιθώρια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας. Καὶ στὸ χωριό μας, τὸ Καστέλλι, εἶναι φανερὸν ὅτι ἔχει ἀλλάξει ἡ οἰκονομία τῶν προγόνων μας. Ὁ τουρισμὸς θὰ συμβάλῃ σοβαρώτατα στὸ νὰ ἀναπτύσσεται τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν χωριανῶν μας καὶ ἔτσι θὰ αὐξάνῃ, ἀντὶ νὰ μειοῦται, ὁ πληθυσμός.

»Ἐὰν συντελεσθῶσι τὰ εὑρισκόμενα ἤδη ὑπὸ μελέτην σοβαρὰ ἔργα, ὡς εἶναι ἡ ἐθνικὴ ὁδὸς Θερμοπυλῶν - Ἀμφίσσης - Ναυπάκτου-Πατρῶν, ἡ ὁποία προφανῶς, θὰ διασχίση τὸ χωριό μας, τὰ ἔργα ἀρδεύσεως, διὰ κατασκευῆς τοῦ φράγματος κ.ἄ., ἡ τουριστικὴ ἀνάπτυξις θὰ ἐνταθῇ. Πρὸς τοῦτο, ὁ Σύλλογός μας ὀφείλει νὰ συμβάλῃ, διὰ νὰ συγκεντρωθῇ ὅ,τι ἀρχαιολογικὸ καὶ ἱστορικὸ ὑλικὸ ὑπάρχει γιὰ τὸ χωριό μας, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ δεόντως.

Ἀπὸ δημοσιευθέντα σχετικὰ ἕως τώρα, ὡς εἶναι, «ΟΙ ΔΩΡΙΕΙΣ ΚΑΙ Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΥΤΩΝ ΔΩΡΙΣ», τοῦ συμπολίτου φιλολόγου κ. Παν. Ἀθ. Τσακρῆ, τὸ εἰς τὸ περιοδικὸν ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ δημοσιευθὲν τελευταίως περισπούδαστον ἄρθρον τοῦ ἀντιπροέδρου μας, ἰατροῦ κ. Γεωργίου Β. Καραπλῆ, καθ' ὃ ὀρθῶς καὶ ἐπιτυχῶς θεωρεῖται ὁ χῶρος μας ὡς τὸ κέντρο τοῦ κέντρου τοῦ γηΐνου κόσμου, διαφαίνεται ὅτι, ἔχομεν σοβαρὸν σχετικῶς πλοῦτον, δι' ὃ καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ σειρὰ συζητήσεων, ἵνα, ἐν τέλει, ἀξιοποιηθῇ ἡ τοιαύτη προσπάθεια».

Ἐν συνεχείᾳ, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ δικηγόρος κ. Δημήτριος Χρ. Χαλατσᾶς, ὁ ὁποῖος, ὡς ὁμιλητής, ἀνέπτυξε τὴν προϊστορίαν τοῦ χωριοῦ μας, τὸ κτίσιμον τῶν δωρικῶν πόλεων ἀπὸ τοὺς Δρύοπας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τοὺς Δωριεῖς.

Ἐν τέλει, ἔληξεν ἡ συνεστίασις μὲ ἐκφραστικὴν ἀπαγγελίαν ὑπὸ τῆς ἐκπαιδευτικοῦ, καλλιτέχνιδος καὶ ποιητρίας Κας Καίτης Πάνου Βέλλιου, ποιήματος τοῦ Θεμιστοκλῆ Ἠλ. Πέτρου, μὲ τίτλον, «Τρανὲς Χαρές».

ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΑΡΔΕΥΣΙΝ

Ἡ Κοινότης Καστελλίων ἐχρηματοδοτήθη ὑπὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Φωκίδος ἐκ τοῦ προγράμματος Μ. Κ. Ἔργων διὰ ποσοῦ 150.000 δραχ. δι' ἐκτέλεσιν ἀρδευτικῶν γεωτρήσεων.

Ἤδη γεωτρύπανον τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγγείων Βελτιώσεων Θηβῶν ἐργάζεται εἰς θέσιν «Διασελόρρεμα» καὶ ἐν συνεχείᾳ «Ἀποθήκη».

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἐξευρεθῇ νερό.

Μειωμένη κατὰ 70ο)ο ἐφέτος ἡ σπορὰ τῶν δημητριακῶν

Λόγῳ παρατάσεως τῆς ἀνομβρίας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀποτόμου συνεχίσεως τῶν βροχῶν οἱ γεωργοὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σπείρουν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σπαροῦν μόνον τὰ 30% τῶν ἀγρῶν.

Ἔτσι ἐφέτος ἡ σπορὰ τῶν δημητριακῶν παρουσιάζεται μειωμένη κατὰ 70%.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ

Ἡ Κοινότης Καστελλίων παρακαλεῖ τοὺς πολιτικοὺς μηχανικοὺς τοῦ χωριοῦ μας, ὅπως ἐνδιαφερθῶσι διὰ τὴν σύνταξιν μελετῶν διαφόρων ἔργων καὶ οἰκημάτων τῆς Κοινότητος, διότι ἡ Τ.Υ.Α.Κ. Φωκίδος λόγῳ φόρτου ἐργασίας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκπονήσῃ τόσας μελέτας.

Ο Κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΩΚΙΔΟΣ ΔΙΑ ΤΑ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Πρὸς
τὸν Σύλλογον «Τὰ Καστέλλια»
Χαριλάου Τρικούπη 26
Ἀθήνας

Κύριοι,

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος τοῦ Συλλόγου σας «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» εὐχόμαι τὴν ἀπρόσκοπτον συνέχισιν αὐτῆς, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν συμφερόντων τῆς Κοινότητος Καστελλίων.

Ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἐφημερίδος σας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ Νομῷ Φωκίδος ὑπηρεσίας μου, ἔχω, μετ' εὐχαριστήσεως, διαπιστώσει ὅτι, μὲ ἐνδιαφέρον παρηκολούθησεν αὕτη τὰ ζητήματα τῶν Καστελλίων καὶ οὐσιωδῶς συνέβαλεν εἰς τὴν καλλιέργειαν πνεύματος συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ Καστελλιωτῶν.

Συνεχίσατε, λοιπόν, τὴν ὡραίαν καὶ εὐγενῆ αὐτὴν προσπάθειάν σας.

Μετὰ τιμῆς
ΙΩΑΝ. Ε. ΚΑΣΤΡΗΣΙΟΣ
Νομάρχης Φωκίδος

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Ὁ Σύλλογός μας συμμετέσχεν εἰς τὰς γενομένας ἐκδηλώσεις τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Ρουμελιωτῶν διὰ τὸ ἀνεγερθησόμενον κτίριόν του, τὸ ὁποῖον ἐθεμελιώθη τὴν 23-11-69, παρουσίᾳ τοῦ Ἀντιβασιλέως καὶ ἄλλων ἐπισήμων, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον προβλέπεται νὰ στεγασθοῦν οἱ Σύλλογοι τῆς Ρούμελης, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἰδικοί μας.

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 61
ΑΘΗΝΑΙ Ἐν Ἀθήναις τῇ 10.1.70

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἔχει τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσκαλέσῃ εἰς τὴν τακτικὴν Ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου μας, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10.30' π.μ., εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον Ρουμελιωτῶν, Πανεπιστημίου 34 (6ος ὄροφος, δωμάτιον 13) μὲ θέματα:

1. Λογοδοσία ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
2. Ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντος τοῦ 1/3 τοὐλάχιστον τῶν ταμειακῶς ἐν τάξει μελῶν τοῦ Συλλόγου. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως ἀπαρτίας, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ συνέλθῃ τὴν 8.2.1970, εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον καὶ χρόνον, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων μελῶν.

Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΤΡΥΠΑΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΝ ΤΟΥ ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ

Κατόπιν ἀναθέσεως τῆς προμελέτης τοῦ Φράγματος εἰς τὸν Τεχνικὸν Οἶκον ΧΩΡΑΦΑ, ἀπὸ δεκαημέρου καὶ πλέον ἐργάζονται τοπογραφικὰ συνεργεῖα καὶ γεωτρύπανα τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων διὰ τὴν σύνταξιν τῆς προμελέτης τοῦ φράγματος, ἵνα ἐν συνεχείᾳ συνταχθῇ ἡ ὁριστικὴ μελέτη.

Ἀπὸ τὸ φράγμα θὰ ἀρδεύωνται 100—120 χιλιάδες στρέμματα.

Ἡ Κοινότης Καστελλίων εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδίᾳ τὸν Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ κ. Ν. Μακαρέζον.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΚΕΝΗ

Ἡ θέσις τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου Καστελλίων παραμένει κενή, λῃξάσης τῆς σχετικῆς συμβάσεως τοῦ ἀποχωρήσαντος ἰατροῦ κ. Θεοδ. Σεϊμένη.

Ἡ Κοινότης Καστελλίων καὶ οἱ 2.500 κάτοικοι, παρακαλοῦν θερμῶς, ὅπως τὸ ταχύτερον ἐπανδρωθῇ ἡ κενωθεῖσα θέσις, διότι γίνεται πλημμελῶς ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις.

ΟΙ ΣΤΟΦΟΡΑΙΟΙ

—Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

δίκηο του ἀπάνω μπορεῖ νὰ κάμῃ ἀκάθαρμα καὶ μεγάλο κακό. Μὴ τὰ βάζῃς, καπετάνιε μου, μὲ τὸ Στοφόρο». Ἐν τούτοις ὁ καπετάνιος ἀπέστειλε τοὺς δύο ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι. Ὁ ἀποσπασματάρχης θυμωθείς, παρέλαβε τὸ ἀπόσπασμα καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὴν Δημαρχίαν, μὲ σκοπὸ νὰ τιμωρήσῃ τὸν ἀπειθῆ Δήμαρχο, κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα τότε δίκαια. Ὁ μπαϊκάλης καὶ πάλι τοῦ ἐπέστησε τὴν προσοχή. Ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὴν Δημαρχίαν, ἀκούσθησε ἡ ἐπιβλητικὴ φωνὴ τοῦ Δημάρχου: «Καπετάνιε, ἂν πράγματι εἶσαι στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, πέταξε τὰ ὅπλα σου σήκωσε τὰ χέρια σου καὶ ἔλα. Ἂν εἶσαι λιποστρατιώτης κάμε τὸν σταυρό σου γιὰ τελευταία φορά». Ὁ ἀποσπασματάρχης, τότε ἀντελήφθη τὸ σφάλμα του, ἀπέθεσε τὰ ὅπλα του, ὕψωσε τὰ χέρια του καὶ πρὶν κινηθῇ, ἤκουσε: «Ἀρκετά, πάρε καὶ τὰ ὅπλα σου καὶ ἔλα». Ὅταν μπῆκε στὴ Δημαρχία, ἀγκαλιάσε τὸν Δήμαρχο καὶ τὸν κατεφίλει. Τὸ γεγονὸς ἔκαμεν ἄριστην ἐντύπωσιν καὶ μετεδόθη εἰς τοὺς δημότας. Ἔκτοτε ἐπεβλήθη τὸ ἐπώνυμον Στοφόρος, τὸ ὁποῖον ἐπαξίως ἐκληρονόμησαν καὶ οἱ ἀπόγονοί του, μαζὶ μὲ τὰ ἐλατώματα καὶ τὰ προτερήματα καὶ ἀκόμα σήμερα λένε οἱ Καστελλιῶτες: «Ντίπ, Στοφόρος εἶσαι, καϋμένε». Οὗτος, ἀπέθανεν ἐξ ὑδροπικίας εἰς βαθὺ γήρας τὴν 27ην Μαΐου 1878 καὶ ἐτάφη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΣΤΟΦΟΡΟΣ, τέκνον τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Αἰκατερίνης, ἐγεννήθη εἰς τὸ Παλιοκαστέλλι, τὸ 1838. Οὗτος εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 110)18.5.1863 ἀδείας τῆς Ἐπισκοπῆς Φωκίδος, ἐτέλεσε τοὺς γάμους του τὴν 25 5.1863, μετὰ τῆς Μαγδαληνῆς τὸ γένος Γεωργίου Δ. Παπανικολάου ἢ Μηλιόρδου. Ἀπέκτησαν τὸν Δῆμον, τὴν Αἰκατερίνην, νυμφευθεῖσαν τὸν Βασίλειον Ν. Καραπλῆν, τὴν Κωνσταντινιάν, νυμφευθεῖσαν τὸν ἐκ Γραβιᾶς Ἰωάννην Κρικώνην, τὸν Νικόλαον, τὸν Περικλῆν καὶ τὸν Κώστον, ὅστις ἀπέθανεν ἐκ κακοήθους πυρετοῦ τὴν 20.2.1880, εἰς ἡλικίαν ἑνὸς ἔτους. Οὗτος, ἐργατικός, φιλότιμος, τίμιος, ὅπως καὶ ὁ πατέρας του, ἐξαίρετος οἰκογενειάρχης, μετῆλθε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοκτηματίου καπνοκαλλιεργητοῦ καὶ ἀπέθανεν ἐκ πνευμονίας τὴν 20.2.1880.

Ὁ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΣΤΟΦΟΡΟΣ, τέταρτον τέκνον τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Μαγδαληνῆς, ἐγεννήθη τὴν 13.10.1873 καὶ ἐβαπτίσθη τὴν 31.5.1874' ὑπὸ τοῦ ἱερέως Παπαγεωργίου Ἀδαμοπούλου καὶ τοῦ ἀναδόχου Δημητρίου Ἀλατῆ, στρατιώτου ἐκ Σέλιανης Θεσπρωτίας, μαῖα δὲ παρέστη ἡ Βασιλικὴ Προβιᾶ, ἡ μάνα τοῦ Σαικκᾶ.

Τὸ 1894, ἐνηλικιωθεὶς καὶ κληρωθείς, κατετάγη εἰς τὸ Εὐζωνικόν, ὅπου ὑπηρέτησε τὴν θητείαν του. Κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897, κληθείς, ἔλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας τῆς Μελούνας 5.4.1897, τῶν Δελεφίων 11.4.1897, τῶν Φαρσάλων τὴν 23.4.1897, τοῦ Δομοκοῦ 5.5.1897, ὅπου ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γυναικαδέλφου του Βασιλείου Ν. Καραπλῆ, ὅστις παρέστη εἰς τὴν μάχην τῶν ὑπὸ τὸν Ριτσιόττι Γαριβάλδι 800 ἐρυθροχιτώνων, κατὰ τῶν προελαυνόντων ὑπερτέρων τουρκικῶν δυνάμεων. Τῆς Δεριβὲν - Φούρκα τὴν 6.5.1897 καὶ τῆς Τυρράτσας 8.5.1897, ὅπου ὑπεγράφη καὶ ἡ ἀνακωχή.

Τὸ 1908, συνεζεύχθη ἐν Προκαβονίκῳ (νῦν Σκομνῷ) τὴν Ἑλένην Βασιλοπούλου, καὶ ἀπέκτησαν τὴν Μαγδαληνήν, νυμφευθεῖσαν τὸν ἐκ Μώλου Λοκρίδος Εὐθύμιον Σπανόν, τὸν Γεώργιον, τὴν Παναγιοῦν νυμφευθεῖσαν τὸν ἐκ Μπράλλου Βασίλειον Καστόν, τὴν Αἰκατερίνην νυμφευθεῖσαν τὸν ἐκ Χαλκίδος σιδηροδρομικὸν Κωνσταντῖνον Μάνον, τὸν ὀδοντίατρον Κωνσταντῖνον, πεσόντα εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα τὴν 17.11.1948, εἰς ἡλικίαν μόλις 23 ἐτῶν, τὸν κτηνίατρον Εὐθύμιον καὶ τὴν Ἀθανασίαν, νυμφευθεῖσαν τὸν δημοδιδάσκαλον Δημήτριον Καραγιάννην.

Μετῆλθε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ παντοπώλου καὶ γεωργοκτηματίου. Προσβληθεὶς ὑπὸ βρογχοπνευμονίας ἀπέθανε τὸ 1931, πρὶν νὰ ἴδῃ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀποκατάστασιν τῶν τέκνων του.

Ἡ Ἑλένη Στοφόρου ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἐνῷ μετέβαινε πρὸς ἐργασίαν της τὴν 3.12.1943.

Δεκέμβριος 1969

Γ. Β. ΚΥΤΙΝΙΟΣ

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr